

31985L0577

31.12.1985

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 372/31

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 20 decembrie 1985
privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale

(85/577/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Adunării ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât în practica comercială curentă din statele membre se încheie contracte sau angajamente unilaterale între un comerciant și un consumator în afara spațiilor comerciale ale respectivului comerciant și întrucât aceste contracte sau angajamente unilaterale fac obiectul legislațiilor diferite ale statelor membre;

întrucât o neconcordanță între aceste legislații poate afecta în mod direct funcționarea pieței comune; întrucât este necesară, în consecință, apropierea legislațiilor în acest domeniu;

întrucât programul preliminar al Comunității Economice Europene privind politica de protecție și informare a consumatorilor ⁽⁴⁾ prevede, *inter alia*, la punctele 24 și 25 că trebuie adoptate măsuri corespunzătoare pentru protecția consumatorilor împotriva practicilor comerciale abuzive din domeniul vânzării la domiciliul clientului; întrucât cel de-al doilea program al Comunității Economice Europene privind politica de protecție și informare a consumatorilor ⁽⁵⁾ a confirmat continuarea acțiunilor și priorităților definite de programul preliminar;

întrucât contractele încheiate în afara spațiilor comerciale ale comerciantului se caracterizează prin faptul că inițiativa negocierilor contractuale îi aparține, de obicei, comerciantului, iar consumatorul nu este pregătit pentru aceste negocieri sau nu se așteaptă la acestea; întrucât, adeseori, consumatorul nu poate compara calitatea și prețul ofertei cu alte oferte; întrucât acest element surpriză există în general nu numai în contractele încheiate la domiciliul clientului, ci și în alte forme de contract încheiate de comerciant în afara spațiilor comerciale;

întrucât trebuie să i se dea consumatorului dreptul de a rezilia contractul într-un interval de cel puțin șapte zile, pentru a i se oferi posibilitatea de a evalua obligațiile care decurg din contract;

întrucât trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a se asigura informarea consumatorului, în scris, cu privire la această perioadă de reflecție;

întrucât nu trebuie afectată libertatea statelor membre de a menține sau de a introduce o interdicție, totală sau parțială, de încheiere a contractelor în afara spațiilor comerciale, în măsura în care statele membre consideră că aceasta este în interesul consumatorilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se aplică tuturor contractelor în temeiul cărora un comerciant furnizează bunuri sau servicii unui consumator și care sunt încheiate:

- în timpul unei excursii organizate de comerciant în afara spațiilor sale comerciale sau
- în timpul unei vizite a comerciantului:
 - (i) la domiciliul consumatorului sau la domiciliul altui consumator;
 - (ii) la locul de muncă al consumatorului,

în cazul în care vizita nu se efectuează la cererea expresă a consumatorului.

(2) Prezenta directivă se aplică, de asemenea, contractelor de furnizare a bunurilor sau serviciilor, altele decât cele pentru care consumatorul a solicitat vizita comerciantului, în condițiile în care consumatorul, atunci când a solicitat vizita, nu știa sau nu putea ști în mod normal că furnizarea acestor alte bunuri sau servicii făcea parte din activitățile comerciale sau profesionale ale comerciantului.

(3) Prezenta directivă se aplică, de asemenea, contractelor cu privire la care a fost făcută o ofertă de către consumator, în condiții

⁽¹⁾ JO C 22, 29.1.1977, p. 6; JO C 127, 1.6.1978, p. 6.

⁽²⁾ JO C 241, 10.10.1977, p. 26.

⁽³⁾ JO C 180, 18.7.1977, p. 39.

⁽⁴⁾ JO C 92, 25.4.1975, p. 2.

⁽⁵⁾ JO C 133, 3.6.1981, p. 1.

asemănătoare celor descrise la alineatul (1) sau la alineatul (2), deși consumatorul nu a fost obligat în temeiul acestei oferte înainte de acceptarea acesteia de către comerciant.

(4) Prezenta directivă se aplică, de asemenea, ofertelor contractuale făcute de către consumator, în condiții asemănătoare celor descrise la alineatul (1) sau la alineatul (2), atunci când consumatorul este obligat în temeiul ofertei sale.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

„consumator” înseamnă orice persoană fizică, care, în tranzacțiile reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care pot fi considerate în afara activității sale profesionale;

„comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, care, la încheierea tranzacției în cauză, acționează în cadrul activității sale comerciale și profesionale, precum și orice persoană care acționează în numele sau pe seama unui comerciant.

Articolul 3

(1) Statele membre pot decide ca prezenta directivă să se aplice doar contractelor în care contravaloarea de plătit de către consumator depășește o sumă stabilită. Această sumă nu poate depăși 60 ECU.

Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei examinează și, după caz, revizuește această sumă din doi în doi ani și pentru prima dată la patru ani de la notificarea prezentei directive, ținând seama de evoluția economică și monetară în Comunitate.

(2) Prezenta directivă nu se aplică:

(a) contractelor privind construirea, vânzarea și închirierea de bunuri imobiliare sau contractelor privind alte drepturi referitoare la bunurile imobiliare.

Contractele de furnizare de bunuri și de incorporare a lor în bunurile imobiliare sau contractele de reparație a bunurilor imobiliare sunt prevăzute de prezenta directivă;

(b) contractelor de furnizare de produse alimentare sau băuturi sau de alte bunuri destinate consumului curent în gospodărie, livrate prin distribuitori care efectuează vizite frecvente și regulate;

(c) contractelor de furnizare de bunuri și servicii, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele trei condiții:

(i) contractul să fie încheiat pe baza catalogului unui comerciant pe care consumatorul să fi avut ocazia să-l citească în absența reprezentantului comerciantului;

(ii) să fie prevăzută o continuitate a contactului între reprezentantul comerciantului și consumator privind respectiva tranzacție sau orice altă tranzacție ulterioară;

(iii) atât catalogul, cât și contractul să informeze în mod clar consumatorul asupra dreptului de a returna bunurile furnizorului în termen de cel puțin șapte zile de la data primirii sau de a rezilia contractul în decursul acestei perioade fără nici o altă obligație decât cea de a avea grijă de bunuri;

(d) contractelor de asigurări;

(e) contractelor de valori mobiliare.

(3) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2), statele membre pot să nu aplice prezenta directivă contractelor de furnizare de bunuri sau servicii care au o legătură directă cu bunurile sau serviciile cu privire la care consumatorul a solicitat vizita comerciantului.

Articolul 4

În cazul tranzacțiilor menționate la articolul 1, comerciantul trebuie să informeze în scris consumatorul despre dreptul acestuia de a rezilia contractul în termenul stabilit la articolul 5, precum și numele și adresa persoanei față de care își poate exercita acest drept.

Această notificare este datată și menționează informațiile care să permită identificarea contractului. Aceasta este furnizată consumatorului în cazurile:

(a) prevăzute la articolul 1 alineatul (1), în momentul încheierii contractului;

(b) prevăzute la articolul 1 alineatul (2), până în momentul încheierii contractului;

(c) prevăzute la articolul 1 alineatul (3) și articolul 1 alineatul (4), în cazul în care oferta este făcută de consumator.

Statele membre se asigură că legislația națională în domeniu prevede măsuri adecvate privind protecția consumatorului în cazurile în care nu este furnizată informația prevăzută de prezentul articol.

Articolul 5

(1) Consumatorul are dreptul de a renunța la efectele angajamentului său prin expedierea unei notificări într-un termen de cel puțin șapte zile de la data la care a primit informația menționată la articolul 4, în conformitate cu procedura prevăzută de legislația națională. Este suficient ca notificarea să fie trimisă înaintea expirării acestui termen.

(2) Notificarea are ca efect eliberarea consumatorului de orice obligație care decurge din contractul reziliat.

Articolul 6

Consumatorul nu poate renunța la drepturile care îi sunt conferite prin prezenta directivă.

Articolul 7

În cazul în care consumatorul își exercită dreptul de renunțare, efectele juridice ale acestei renunțări sunt reglementate de legislația internă, în special în ceea ce privește rambursarea plăților aferente bunurilor sau prestărilor de servicii, precum și returnarea bunurilor primite.

Articolul 8

Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte sau să mențină prevederi mai favorabile pentru protecția consumatorilor în domeniul pe care îl reglementează.

Articolul 9

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive în termen de douăzeci și patru de luni de la data notificării ⁽¹⁾. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 10

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 1985.

Pentru Consiliu

Președintele

R. KRIEPS

⁽¹⁾ Prezenta directivă a fost notificată statelor membre la 23 decembrie 1985.